

Едва ли би могла да се намъри по-сполучлива епитафия за Априлова отъ тая, която се чете на неговия паметникъ, пренесенъ отъ Галацъ въ Габрово заедно съ свещения му прахъ:

Посветилъ себя и свое состояніе образованію Болгаріи.

Пан. Петровъ.

Забележка. Съчинението „Българскитѣ книжници“ ... е препечатано тукъ съ това измѣнение, че вмѣсто *ѣ*-твърдо стои *ѣ* или *ж* споредъ днешния правописъ: българинъ вм. бѣлгаринъ, кръстили вм. крѣстили, свѣрже вм. свѣрже, сж вм. сѣ, сжши вм. сѣщи, стѣпи вм. стѣпи и пр., и вмѣсто *ы* и *і* стои *и*. Въ „Мисли за сегашното българско учение“ е запазенъ безъ промѣна фонетичниятъ правописъ на *ж* вм. *а* и *ѣ* (годинж, учихж, бжлгарското, свжрши и пр.), а вмѣсто *ы* и *і* стои *и*. Писмата и извадкитѣ отъ завещанието сж препечатани въ сжщия видъ, въ който ги намираме въ посоченитѣ източници.